

— nadzemeljsko smehljanje tudi po smrti ni zginilo z njenih ustnic. Podoba Jezuščka, kateremu je bila pred letom darovala zlato srce, je stala pri njenem zglatvi, — zlato srce angeljske deklice pa se je že napajalo v nebeških radostih ter prepevalo z angeljci nebeško slavo Jezuščku in molilo s sv. tremi Kralji božje Dete!

Kaj pravite, otroci! Ali ne boste tudi vi posnemali pridne Marijice? ali ne boste tudi vi tako srčno ljubili Jezusa in ga s tolikim veseljem obiskovali v zakramentu presv. rešnjega Telesa? Ali mu ne boste radovoljno darovali, kar vam je najljubše na zemlji? — Četudi nimate zlatega srca, kakor Marijica, da bi mu ga darovali: glejte, božje Dete želi imeti to-le vaše živo srce, ki nedolžno klije v vaših mladih prsih. Da, to svoje srce mu darujte, pa celoma, pa za zmiraj!

Gotovo bode Jezušček vesel vašega darilca in rad bo prebival v vašem pobožnem srcu, kakor v posvečenih jaslicah in kadar se steče — prej ali slej — vašega življenja tek, pride tudi po vas, kakor je prišel po pridno Marijico, da vas vzame k sebi v prekrasna sveta nebesa!

O Božiči.

1. Na sveti večer.

Mariji v čast je zvon zapel,
Večer se sveti je pričel.
Na zemljo pod vsakteri krov
Razsiplje Bog svoj blagoslov.
Pojmò kropit, pojmò kadit
In Bogu dom priporočit!
Nà, Ančka tu žrjavico,
Kadila stresi si nanjó;
Pokadi s svetim dimom vse,
Da blagoslov povsod dospe!
In z blagoslovljeno vodo
Pa kropi, Janezek za njo!
Molita lepo za menojo,
Da pride Jezus k nam nocoj!*

Spred oče z molkom hodijo
In rožni venec molijo,
Za njimi Anica kadi
In Janezek za njo kropi.
Obiščejo vsakteri kot,
Po hramih vseh jih pelje pot.
In kar kadé in kar kropé,
Vse Kristusu priporočé,
Naj tja ozre se iz neba
In čuva jih nesreč in zla.
In ljubo Dete — Kristus sam
Prihaja rad v vsakteri hram.
Veselje zlasti je otrok, —
Ne pride namreč praznih rok!

2. Pri jaslicah.

Tam v kotu jaslice stojé,
 Pred njimi lučice goré.
 In Jezuščku, ki tam leži,
 Obrazek v luči se svetli.
 Oj, hlev je mrzla hišica
 In jasli trda posteljca,
 Kjer Ješček je prišel na svet

Odrešit nas, za nas umret.
 Na slami naš je Rešenik;
 Pred njim kleči njegov rednik
 In njega sveta Mamica,
 Ki malo Dete molita.
 Pastir se bliža mu že star,
 Prinaša Jezuščku svoj dar.

Oznanil mu je angelj to,
 Da Bog prišel je na zemljó.
 Celo še z jutrovih strani
 Prinesli Ješčku so darí.
 To Kralji sveti so trijé,
 Ki spred pri vratih še stojé.
 Vrh hleva zvezda ti migljá,

Ki jim znaníla je doma,
 Da je prišel na svet Gospod,
 In jih privedla je dotoč . . .
 Bodite mi pozdravljene,
 Preljube, svete jaslice!
 Ve rojstni dom ste Jezusa —
 Podoba tabrnakelja!